

1772**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI, PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ¹⁾**

z dnia 22 października 2003 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie kontyngentów na przywóz węgla pochodzącego z Federacji Rosyjskiej i Republiki Kazachstanu

Na podstawie art. 10 ust. 1, art. 11 ust. 1 i 2 oraz art. 42 ustawy z dnia 26 września 2002 r. o administrowaniu obrotem towarami z zagranicą, o zmianie ustawy — Kodeks celny oraz o zmianie innych ustaw (Dz. U. Nr 188, poz. 1572) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie kontyngentów na przywóz węgla pochodzącego z Federacji Rosyjskiej i Republiki Kazachstanu (Dz. U. Nr 228, poz. 1910 oraz z 2003 r. Nr 44, poz. 381) w załączniku wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w kolumnie „Wysokość kontyngentu dla Federacji Rosyjskiej” wyrazy „1 600 000 ton” zastępuje się wyrazami „1 720 000 ton”;
- 2) w kolumnie „Wysokość kontyngentu dla Republiki Kazachstanu” wyrazy „100 000 ton” zastępuje się wyrazami „107 000 ton”.

¹⁾ Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej — gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 7 stycznia 2003 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. Nr 1, poz. 5).

§ 2. 1. Do wniosków o udzielenie pozwoleń na przywóz węgla złożonych i nierozpatrzonech do dnia wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy niniejszego rozporządzenia.

2. Pozwolenia na przywóz węgla pochodzącego z Federacji Rosyjskiej i Republiki Kazachstanu wydane przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zachowują ważność do dnia upływu terminu, na który zostały udzielone.

3. Wysokości kontyngentów na przywóz węgla pochodzącego z Federacji Rosyjskiej i Republiki Kazachstanu, o których mowa w § 1, ulegają pomniejszeniu o wysokości kontyngentów rozdysponowane na podstawie pozwoleń, o których mowa w ust. 2.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej:

J. Hausner

1773**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾**

z dnia 3 października 2003 r.

w sprawie szczegółowych wymagań w zakresie jakości handlowej miodu

Na podstawie art. 15 pkt 2 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 44 i Nr 154, poz. 1802 oraz z 2002 r. Nr 135, poz. 1145 i Nr 166, poz. 1360) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe wymagania w zakresie jakości handlowej miodu, będącego naturalnym słodkim produktem wytwarzanym przez pszczoły *Apis mellifera* przez łączenie z własnymi spe-

cyficznymi substancjami nektaru roślin lub wydzielin żywych części roślin, lub wydaliny owadów ssących soki żywych części roślin, składowanym, odparowywanym i pozostawionym do dojrzewania w plastrach.

§ 2. Rozróżnia się następujące rodzaje miodu w zależności od:

1) pochodzenia:

- a) miód nektarowy (N) — będący miodem wytwarzanym przez pszczoły z nektaru roślin, wydzielanego z nektarników kwiatowych lub pozakwiatowych,
- b) miód spadziowy (S) — będący miodem wytwarzanym przez pszczoły głównie z wydaliny owadów ssących soki żywych części roślin lub wydzielin żywych części roślin,

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej — rynki rolne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 32, poz. 305).

- c) miód nektarowo-spadziowy (NS) — będący miodem wytwarzanym przez pszczoły z nektaru roślin i z wydaliny owadów ssących soki żywych części roślin lub wydzieliny żywych części roślin;
- 2) przeznaczenia:
- a) miód przeznaczony do spożycia,
 - b) miód piekarniczy (przemysłowy) — przeznaczony wyłącznie do wykorzystania w przemyśle lub przetwórstwie rolno-spożywczym;
- 3) sposobu pozyskiwania lub prezentacji:
- a) miód sekcyjny — zgromadzony w zasklepionych komórkach świeżo zbudowanych bezczerwiowych plastrów lub częściach plastra,
 - b) miód z plastrami — zawierający jeden lub więcej kawałków miodu, o którym mowa w lit. a,
 - c) miód odsączony — uzyskany przez odsączenie odsklepionych, bezczerwiowych plastrów,
 - d) miód odwirowany — uzyskany przez odwirowanie odsklepionych, bezczerwiowych plastrów,
 - e) miód wytłoczony — otrzymany w wyniku prasowania bezczerwiowych plastrów, przy zastosowaniu podgrzewania w temperaturze nieprzekraczającej 45 °C albo bez podgrzewania,
 - f) miód przefiltrowany — oczyszczony z obcych substancji organicznych i nieorganicznych przez filtrację prowadzącą do usunięcia z niego znacznej ilości pyłku kwiatowego.
- § 3. Rozróżnia się następujące odmiany miodu:
- 1) nektarowego:
- a) pochodzący z określonej rośliny, określane nazwą tej rośliny,
 - b) wielokwiatowy — pochodzący z wielu roślin;
- 2) spadziowego:
- a) ze spadzi liściastej,
 - b) ze spadzi iglastej.
- § 4. Miód powinien spełniać następujące wymagania organoleptyczne:
- 1) barwa — od prawie bezbarwnej do ciemnobrązowej;
 - 2) konsystencja — płynna, lepka, częściowo lub całkowicie skryształizowana;
 - 3) smak — zmienny, w zależności od odmiany;
 - 4) zapach — zmienny, w zależności od odmiany.
- § 5. Miód spełnia wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli:
- 1) nie zawiera:
 - a) składników żywności, w tym dozwolonych substancji dodatkowych,
 - b) innych organicznych lub nieorganicznych substancji obcych jego składowi,
 - c) oznak fermentacji;
 - 2) nie posiada zapachu i smaku nietypowego dla danej odmiany miodu;
 - 3) nie ma sztucznie zmienionej kwasowości;
 - 4) jego naturalne enzymy nie zostały częściowo lub całkowicie zniszczone przez ogrzewanie;
 - 5) pyłek kwiatowy lub inny specyficzny składnik miodu nie został z niego usunięty, z wyjątkiem miodu przefiltrowanego, chyba że było to nieuniknione w procesie usuwania obcych substancji organicznych lub nieorganicznych.
- § 6. Miód piekarniczy (przemysłowy) może:
- 1) posiadać nietypowy dla miodu zapach i smak;
 - 2) zaczynać fermentować lub być sfermentowany;
 - 3) być przegrzany.
- § 7. Szczegółowe wymagania fizykochemiczne miodu są określone w załączniku do rozporządzenia.
- § 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.
- Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: *W. Olejniczak*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 3 października 2003 r. (poz. 1773)

SZCZEGÓŁOWE WYMAGANIA FIZYKOCHEMICZNE MIODU

Wyszczególnienie	Kryteria
1	2
Zawartość wody	nie więcej niż 20 %, z tym że nie więcej niż: 1) 23 % – w miodzie wrzosowym i w miodzie piekarniczym; 2) 25 % – w miodzie piekarniczym wrzosowym
Zawartość fruktozy i glukozy (suma fruktozy i glukozy)	nie mniej niż: 60 g/100 g – w miodzie nektarowym, 45 g/100 g – w miodzie spadziowym i spadziowo-nektarowym
Zawartość sacharozy	nie więcej niż 5 g/100 g, z tym że nie więcej niż: 1) 10 g/100 g – w miodzie pochodzącym z: grochodrzewu (<i>Robienia pseudoacacia</i>), lucerny (<i>Medicago sativa</i>), Menzies Banksia (<i>Banksja menziesii</i>), suchodrzewu francuskiego (<i>Hedysarum</i>), kauczukowca czerwonego (<i>Eucalyptus camadulensis</i>), rzemienicy (<i>Eucryphia lucida</i> , <i>Eucryphia milliganii</i>), Citrus spp.; 2) 15 g/100 g – w miodzie pochodzącym z: lawendy (<i>Lavandula</i> spp.), ogórecznika (<i>Borago officinalis</i>)
Zawartość substancji nierozpuszczalnych w wodzie	nie więcej niż: 0,1 g/100 g, z tym że nie więcej niż: 0,5 g/100 g – w miodzie wyłocznym
Przewodność właściwa	nie więcej niż 0,8 mS/cm, z wyjątkiem miodów i ich mieszanek, wymienionych poniżej, z tym że nie mniej niż: 0,8 mS/cm – w miodzie spadziowym, miodzie kasztanowym i ich mieszankach z innymi odmianami miodu. Nie określa się przewodności właściwej dla miodu pochodzącego z drzewa truskawkowego (<i>Arbutus unedo</i>), wrzośca (<i>Erica</i>), eukaliptusa, lipy (<i>Tilia</i> spp.), wrzosu pospolitego (<i>Calluna vulgaris</i>), leptospermum, drzewa herbacianego (<i>Melaleuca</i> spp.)
Wolne kwasy	nie więcej niż 50 myal/kg, z tym że nie więcej niż 80 myal/kg – w miodzie piekarniczym (przemysłowym)

1	2
Liczba diastazowa (wg skali Schade)	nie mniej niż 8, z wyjątkiem miodu piekarniczego (przemysłowego), z tym że nie mniej niż 3 – w miodzie z naturalnie niską aktywnością enzymów oraz zawartością HMF nie więcej niż 15 mg/kg
Zawartość 5-hydroksymetylofurfuralu (HMF)	nie więcej niż 40 mg/kg, z wyjątkiem miodu piekarniczego (przemysłowego), z tym że nie więcej niż: 80 mg/kg – w miodzie pochodzącym z regionów o klimacie tropikalnym oraz w mieszankach takich miodów

1774

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia 9 października 2003 r.

w sprawie zakresu i sposobu prowadzenia dokumentacji lekarsko-weterynaryjnej oraz sposobu prowadzenia książki leczenia zwierząt

Na podstawie art. 20 ust. 4 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 1999 r. Nr 66, poz. 752, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- zakres i sposób prowadzenia przez lekarzy weterynarii dokumentacji lekarsko-weterynaryjnej wykonywanych zabiegów leczniczych i profilaktycznych oraz stosowanych produktów leczniczych, zwanej dalej „dokumentacją”;
- sposób prowadzenia książki leczenia zwierząt przez posiadaczy zwierząt gospodarskich oraz wzór tej książki.

§ 2. Dokumentacja zawiera:

- imię i nazwisko lekarza weterynarii lub nazwę i adres zakładu leczniczego dla zwierząt, datę rozpoczęcia i zakończenia dokonywania wpisów do dokumentacji;
- imię i nazwisko lub nazwę oraz adres i numer telefonu posiadacza zwierzęcia;

- datę i godzinę przyjęcia zgłoszenia;
- dane dotyczące zwierzęcia, w tym gatunek, rasę, wiek lub datę urodzenia, maść, płeć, wagę, numer identyfikacyjny, a w przypadku leczenia stada zwierząt: gatunek, rasę, ilość, przedział wiekowy i wagowy;
- informacje o przebiegu wizyty, w tym:
 - dane uzyskane z wywiadu lekarskiego,
 - wynik badania klinicznego, sekcyjnego i ewentualnych dodatkowych badań diagnostycznych,
 - rozpoznanie choroby,
 - wykonane zabiegi lecznicze lub profilaktyczne,
 - wydane zalecenia lekarskie, w tym okres karencji dla produktów i tkanek jadalnych, które będą pozyskane od leczonego zwierzęcia,
 - nazwę, ilość i dawkowanie zastosowanych produktów leczniczych,
 - datę i godzinę wykonywanych czynności lekarsko-weterynaryjnych,
 - podpis lekarza weterynarii leczącego zwierzę.

§ 3. 1. Dokumentację prowadzi się czytelnie, a kolejnych wpisów dokonuje się chronologicznie.

2. Skreślenia i poprawki w dokumentacji lekarz weterynarii, których ich dokonał, potwierdza podpisem.

3. Dokumentacja może być prowadzona w formie elektronicznych nośników informacji, jeżeli jednocze-

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej — rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 32, poz. 305).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 29, poz. 320, Nr 123, poz. 1350 i Nr 129, poz. 1438, z 2002 r. Nr 112, poz. 976 oraz z 2003 r. Nr 52, poz. 450, Nr 122, poz. 1144 i Nr 165, poz. 1590.